

UCHWAŁA Nr 367 RADY MINISTRÓW

z dnia 23 maja 1953 r.

W sprawie uboju gospodarczego zwierząt rzeźnych oraz usprawnienia skupu skór surowych i odpadków poubojowych pochodzących z uboju gospodarczego.

W celu umożliwienia gospodarstwu rolnym i innym producentom zwierząt rzeźnych dokonywania uboju gospodarczego w należytych warunkach sanitarno-weterynaryjnych oraz w celu podniesienia jakości mięsa i tłuszczu, jakości skór surowych oraz wykorzystania odpadków poubojowych pochodzących z tego uboju, a tym samym zapewnienia wyższej opłacalności chowu zwierząt rzeźnych, Rada Ministrów uchwala:

§ 1. 1. Za ubój gospodarczy zwierząt rzeźnych uważa się ubój dokonywany na własne potrzeby producentów lub na sprzedaż nadwyżek mięsa pozostających po wykonaniu obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych.

2. Za producenta zwierząt rzeźnych w rozumieniu niniejszej uchwały uważa się tego właściciela zwierzęcia, który posiada je z własnego przychowu lub który hodował je w okresie nie krótszym niż 3 miesiące przed terminem dokonania uboju.

3. Uchwała niniejsza nie narusza przepisów o zakazie uboju zwierząt hodowlanych.

§ 2. Dla dokonania uboju gospodarczego w celu odsprzedaży całości lub części mięsa producent zwierzęcia powinien wykazać się posiadaniem:

- 1) świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt, zaopatrzonego w klauzulę stwierdzającą, że właściciel zwierzęcia posiada je z własnego przychowu albo że hodował je przynajmniej 3 miesiące przed terminem zamierzonego uboju,
- 2) zaświadczenia o wykonaniu obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych w okresie poprzedzającym datę zamierzonego uboju albo o zwolnieniu od tych dostaw.

§ 3. 1. Ubój gospodarczy zwierząt rzeźnych jest dokonywany:

- 1) w rzeźniach publicznych,
- 2) w rzeźniach przemysłowych wyznaczonych przez Ministra Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego,
- 3) w gminnych punktach uboju gospodarczego.

2. Ponadto ubój gospodarczy może być dokonywany w gospodarstwach producentów zwierząt przez ruchome kolumny ubojowe lub przez producentów we własnym zakresie.

§ 4. 1. Gminnym punktem uboju gospodarczego jest miejsce uboju wyposażone w urządzenia umożliwiające dokonywanie uboju zwierząt i właściwej obróbki

produktów poubojowych, przy zachowaniu wymagań sanitarno-weterynaryjnych określonych przez Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Ministrami: Zdrowia, Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego oraz Handlu Wewnętrznego.

2. Gminne punkty uboju gospodarczego prowadzone są przez gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska”. Gminne punkty uboju gospodarczego mogą być uruchamiane po uznaniu przez prezydium powiatowej rady narodowej, iż odpowiadają one potrzebom gospodarczym oraz wymaganym warunkom sanitarnym i technicznym.

§ 5. 1. Gminne punkty uboju gospodarczego dokonywają uboju zwierząt rzeźnych przez własny personel, użyczają odpłatnie pomieszczenia i sprzętu dla dokonywania uboju przez producentów zwierząt we własnym zakresie oraz dokonywają usługowo skórowania, rozbiórki i obróbki ubitych zwierząt.

2. Na gminnych punktach uboju gospodarczego dokonywane jest urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa.

§ 6. 1. Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” przystąpi do organizowania przy gminnych spółdzielniach gminnych punktów uboju gospodarczego w miejscowościach nie posiadających rzeźni publicznych lub rzeźni przemysłowych prowadzących ubój gospodarczy.

2. Gminne punkty uboju gospodarczego powinny być organizowane przy czynnych masarniach gminnych spółdzielni posiadających miejsca uboju zwierząt rzeźnych, w pomieszczeniach nieczynnych rzeźni, nieczynnych masarni i innych pomieszczeniach nadających się do przystosowania w tym celu.

3. Zobowiązuje się prezydium rad narodowych do udzielenia gminnym spółdzielniom „Samopomoc Chłopska” pomocy przy organizowaniu gminnych punktów uboju gospodarczego, w szczególności przy uzyskaniu potrzebnych terenów, pomieszczeń i urządzeń.

4. Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” przedłoży Ministrowi Handlu Wewnętrznego w terminie 2 miesięcy wnioski dotyczące budowy nowych gminnych punktów uboju gospodarczego w tych miejscowościach, w których nie mogą być one uruchomione przez przystosowanie istniejących pomieszczeń, wraz z preliminarzem kosztów oraz zapotrzebowaniem materiałowym.

§ 7. 1. Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” organizuje w zależności od potrzeb ruchome kolumny ubojowe dla dokonywania uboju gospodarczego zwierząt rzeźnych w gminnych punktach nie posiadających stałego personelu ubojowego, jak również dla dokonywania uboju gospodarczego w gospodarstwach producentów na ich zlecenie.

2. Ruchome kolumny ubojowe dokonywają na zlecenie producentów również skórowania, rozbiórki i obróbki ubitych zwierząt.

3. W przypadku gdy ubój gospodarczy jest dokonywany przez ruchome kolumny ubojowe w gospodarstwach producentów w celu wprowadzenia mięsa do obrotu, wymagane jest urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa.

§ 8. 1. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego do opracowania w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, Rolnictwa, Skupu, Przemysłu Lekkiego oraz Finansów w terminie 30 dni taryfy opłat za usługi rzeźni oraz za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa w uboju gospodarczym.

2. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do zatwierdzenia tej taryfy.

§ 9. Zobowiązuje się Ministra Rolnictwa do:

- 1) zapewnienia nadzoru sanitarno-weterynaryjnego w gminnych punktach uboju gospodarczego oraz nad ubojem gospodarczym dokonywanym u producentów przez ruchome kolumny ubojowe,
- 2) rozciągnięcia na obszar całego kraju obowiązku badania na włośnię mięsa świń z uboju gospodarczego oraz do wydania przepisów zapewniających wykonywanie tego obowiązku.

§ 10. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Ministrem Skupu do przedłożenia w terminie 3 miesięcy Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego perspektywicznego planu rozwoju sieci gminnych punktów uboju z określeniem kredytów inwestycyjnych, zapotrzebowania materiałowego i etatów.

§ 11. 1. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Lekkiego do zorganizowania skupu skór surowych wszystkich rodzajów zwierząt rzeźnych z uboju gospodarczego, dokonywanego na gminnych punktach i przez ruchome kolumny ubojowe, jak również dokonywanego przez producentów we własnym zakresie.

2. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego do zorganizowania skupu odpadków poubojowych z uboju gospodarczego dokonywanego w rzeźniach i w gminnych punktach oraz przez ruchome kolumny ubojowe.

3. Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” zapewni warunki gwarantujące fachowe skórowanie oraz konserwowanie skór surowych i odpadków poubojowych skupowanych z uboju gospodarczego.

§ 12. 1. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrom: Handlu Wewnętrznego, Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, Rolnictwa, Przemysłu Lekkiego, Skupu i Zdrowia.

2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,

Prezes Rady Ministrów: w z. H. Minc